

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

ทัสซีมีลชีกับร้านสามแม่มดน้อย

4

Yasuko Ambiru เขียน

ธนากร บรรจงปรุฑิตรา แปล

คำแนะนำฉบับ

จาเรตต์กับเพื่อนๆ กลับมาสร้างความสนุกสนานอีกครั้ง

เทศกาลฤดูร้อนใกล้จะมาถึงแล้ว จาเรตต์ ชู และเอพริลอยากเปิดร้านขายของร่วมกันเพื่อสร้างความทรงจำที่น่าประทับใจ พวกเขาต้องคิดหน้าว่าจะเปิดร้านขายอะไรกันดี แต่ในระหว่างพูดคุยก็เกิดทะเลาะกันขึ้นมา แล้วที่นี้ทั้งสามจะเปิดร้านขายของได้สำเร็จไหมนะ

ขณะเดียวกัน ลูกค้าคนใหม่อย่างจิ้งจอกหนุ่มน้อยฮัลก็มาหาจาเรตต์ด้วยอาการปวดแปลบในอก และเป็นมาสองสัปดาห์แล้วด้วยสิถามไปถามมา จิ้งจอกหนุ่มกลับไม่ได้เจ็บป่วยอะไร แต่เป็นไข้ใจ! แล้วอย่างนี้ต้องใช้สมุนไพรอะไรมารักษากันละ

มาร่วมหาคำตอบของเรื่องราวทั้งหมดไปด้วยกันใน **มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์ เล่ม 4 ตอนทศสิมส์ชีกับร้านสามแม่มดน้อย** วรรณกรรมเล่มแรกที่เป็นดังสะพานเชื่อมระหว่างนิทานสู่วรรณกรรมด้วยเนื้อเรื่องอ่านง่าย สมวัย และภาพประกอบอันแสนน่ารัก พร้อมทั้งมีข้อมูลสมุนไพรประจำชาติของทุกคนที่ท้ายเล่มด้วย

นานมีบุ๊กส์

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

ทัสซีมีสซีกับร้านสามแม่มดน้อย

4

Yasuko Ambiru เขียน

ธนกร บรรจงปรุภัทรา แปล

ผักชีลาว

มินต์

สารบัญ

แนะนำตัวละคร

1	แผนการแสนวิเศษ	06
2	น้ำผึ้งกับโปสต์การ์ด	15
3	ไขใจ	25
4	ทัสซีมัสซี	35
5	สมุนไพรที่เหมาะสมกับมิติซ์	46
6	เครื่องรางสมุนไพร	58
7	ฮาร์โมนีของกลิ่นหอม	68
8	ทัสซีมัสซีของเหล่าลูกแมว	74

คาโมไมล์

ไทม์

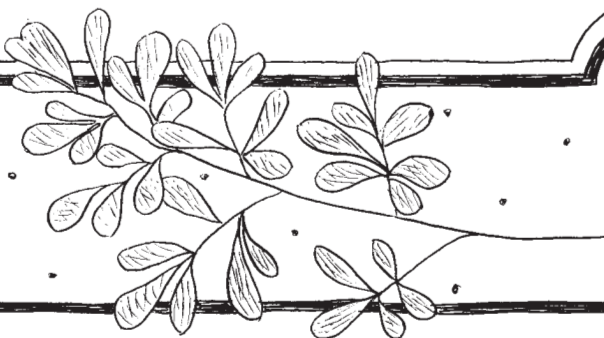

โรสแมรี่

ดาวเรือง

- 9 คราวนี้ละ ต้องเป็นแผนการ
แสนวิเศษได้แน่ๆ 85
- 10 “ร้านสามแม่มดน้อย”
เปิดแล้ว! 97
- 11 คำสั่งซื้อพิเศษ 108
- 12 ทัสซีมัสซีสำหรับเจ้าสาว 120
- 13 ความหมายของลิลลี่หุบเขา 134
- 14 งานแต่งในสวน 141

เบญจ

บทเรียนสมุนไพรของจาเรตต์

ในโลกแห่งเรื่องราวของสวนเวทมนตร์

สมุนไพร

นี่คือเรื่องราวของมนุษย์เด็กผู้หญิงผู้ได้รับสืบทอดมรดกของแม่มด มรดกนั้นคือ “คฤหาสน์โทแพช” ซึ่งเป็นบ้านของแม่มดสมุนไพรโทแพชและ “สวนเวทมนตร์” สวนสมุนไพรของบ้านหลังนี้ และยังมีอีกสิ่งหนึ่งคือ... “ตำราสมุนไพร” ที่โทแพชเป็นคนเขียน ดังนั้นจาเรตต์จึงได้เป็น “นักปรงยาสมุนไพร” ต่อจากโทแพช

คุณพ่อของคุณแม่

นักดนตรีชื่อดัง เดินทางไปหลายประเทศทั่วโลกเพื่อแสดงดนตรี เป็นพ่อแม่ที่จาเรตต์ภาคภูมิใจ

โทแพช

ญาติห่างๆ ของจาเรตต์ แม่มดสมุนไพรผู้อ่อนโยน เป็นอัจฉริยะด้านการปรงยา ก่อนเสียชีวิตเธอร่าย “เวทมนตร์แห่งการสืบทอด” เพื่อเสกบ้าน สวน และตำราสมุนไพรให้ผู้สืบทอดที่เหมาะสมเท่านั้น ถึงจะรับมรดกเหล่านี้ไปได้

การ์ดี

จิตวิญญาณของต้นเมเปิ้ลที่ตั้งอยู่ใจกลาง “สวนเวทมนตร์” เป็นเทพผู้คุ้มครอง “สวนเวทมนตร์” ซึ่งต้องอยู่ในร่างมนุษย์คอยปกป้องคฤหาสน์โทแพชจนกว่าจะพบผู้สืบทอดที่เหมาะสม ตอนนีวจิตวิญญาณหวานคืนสู่ต้นเมเปิ้ลแล้ว และคอยส่งกำลังใจแสนอบอุ่นให้จาเรตต์

จิป

ลูกแมวตัวผู้ กล้าหาญอย่างยิ่ง ความผิดพลาดก็มากมาย

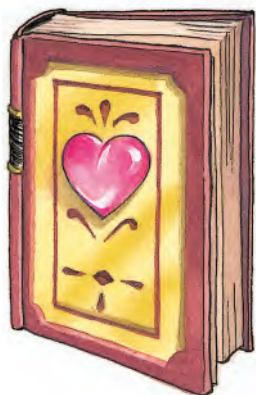
แอน

ลูกแมวตัวเมีย ไตเกินวัย รักสายรักงาม

จีโอ

ลูกแมวตัวผู้ ฉลาดและพึ่งพาได้

ตำราสมุนไพรร

ตำราที่แม่มดสมุนไพรรโทแพชเขียนทิ้งไว้ มีวิธีปรุงยาสมุนไพรรทั้งหมด 370 ชนิด เนื่องจากการร้ายเวทมนตร์วิเศษไว้ จึงมีเพียงจาเรตต์คนเดียวเท่านั้นที่อ่านตำราเล่มนี้ได้ แต่สำหรับจาเรตต์ที่ไม่ได้เป็นแม่มด เธอมองเห็นได้แค่หน้าที่คิดว่าอยากจะอ่านเท่านั้น บนหน้าปกตำรามีอัญมณีโทแพชสีชมพูแสงงดงามฝังอยู่

จาเรตต์

เด็กผู้หญิงผู้รับสืบทอดมรดกของโทแพช เธอต้องห่างจากคุณพ่อคุณแม่ที่ยังกับการเดินสายแสดงดนตรี แล้วมาอาศัยอยู่ในคฤหาสน์โทแพชคนเดียว ความฝันของเธอคือการได้เป็นนักปรุงยาสมุนไพรรที่ยิ่งใหญ่แบบโทแพช เธอสามารถสื่อสารกับแมวได้

ซู

เพื่อนคนแรกของจาเรตต์ ลูกสาวเจ้าของ "โรงแรมปีไฮฟ์"

เอพริล

เพื่อนของจาเรตต์ เล่นเปียโนเก่ง

เบล

ลูกแมวตัวเมีย จิตใจอ่อนโยน เป็นห่วงผู้อื่นเสมอ

รอยเท้าลูกแมว

ไมล์

ลูกแมวตัวผู้ มีนิสัยสบายๆ เรื่อยๆ ไม่รีบร้อน

จัม

ลูกแมวตัวผู้ อ่อนแอก่เป็นทีหนึ่ง

แผนการแสนวิเศษ

ฤดูร้อนมาเยือนสวนเวทมนตร์ได้หลายสัปดาห์แล้ว วันนี้ดอกลาเวนเดอร์และดอกกุหลาบยังคงถูกห้อมล้อมด้วยเสียงหึ่งๆ ของผึ้งเช่นเคย ขณะที่ดอกทานตะวันแหงนมองพระอาทิตย์ซึ่งกำลังส่องประกาย ดอกเบอร์กามอตสีแดงสดก็ส่งกลิ่นหอมโชยไปไกล

ประตูไม้เล็กๆ ของสวนเปิดออก จากนั้นเด็กผู้หญิงสองคนก็เดินเข้ามา เสียงพูดคุยและเสียงหัวเราะของพวกเธอดังไม่หยุดตลอดช่วงเวลาสั้นๆ ระหว่างที่เดินจากสวนเข้ามาเปิดประตูคฤหาสน์โทแพซ และเสียงนั้นก็ได้ยินไปถึงด้านในคฤหาสน์เลยทีเดียว

“ดูเหมือนว่าชูกับเอพริลจะมานะ”

จาเรตต์หยุดมัดข้อสมุนไพโร พวกลูกแมวที่นอน
กลางวันกันอยู่ก็เงยหน้าขึ้นด้วยความดีใจเหมือนกัน

“ตั้งแต่ปิดเทอมหน้าร้อน ทั้งคู่ก็มาทุกวันเลยนะ
วันนี้ก็คงมาเล่นด้วยกันอีกแน่เลย”

แน่นอนว่าร้านสมุนไพโรของคฤหาสน์โทแพชไม่มี
วันหยุดฤดูร้อนยาวนาน ดังนั้นแม้ทั้งสองคนจะมาที่นี่
จาเรตต์ก็ยังคงทำงานตามปกติ บางครั้งเธอก็ปรงยา
ตามคำสั่งของลูกค้า บางครั้งก็ต้องตากข้อสมุนไพโร
ไว้สำหรับใช้ในฤดูหนาว แต่ทั้งสองคนไม่เคยรบกวน
การทำงานของจาเรตต์เลย และไม่ติดใจอะไรที่จาเรตต์
ไม่ได้ต้อนรับพวกเธอเป็นพิเศษแม้แต่น้อย แค่พวกเธอ
ได้อยู่ด้วยกันพร้อมหน้าทั้งสามคนก็มีความสุขมาก
แล้ว

“ยินดีต้อนรับจ๊ะ ชู เอพริล”

“สวัสดี จาเรตต์ ในคฤหาสน์โทแพชนี้เย็นสบาย
เสมอเลยนะ!”

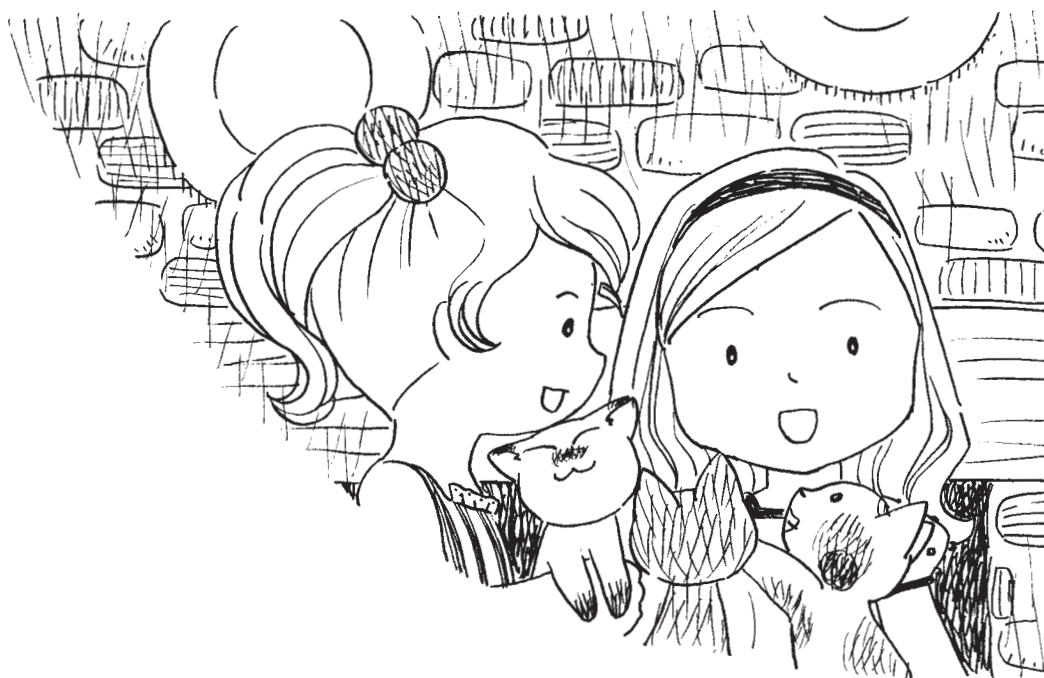
คฤหาสน์โทแพซเป็นคฤหาสน์เก่าแก่ ถ้าหากเดินเข้ามาจากแสงแดดเจิดจ้าของฤดูร้อนจะรู้สึกว่ามีดสลับและเย็นยะเยือก แต่หากสายตาเริ่มชินกับความมืดแล้วก็จะมองเห็นรอบข้างได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นคานไม้แสนสวย ผนังฉาบปูนสีขาวล้วน รวมถึงหน้าต่างที่จาเรตต์ใช้ดจนสะอาดเอี่ยมอ่อง สิ่งต่างๆ นี่เองที่คอยต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยียนด้วยบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเองเหมือนเป็นบ้านของทุกคน

“ตั้งแต่วันมะรืนเป็นต้นไป งานเทศกาลฤดูร้อนประจำหมู่บ้านก็จะเริ่มขึ้นแล้วละ”

ชูหูด้วยน้ำเสียงตื่นเต้น

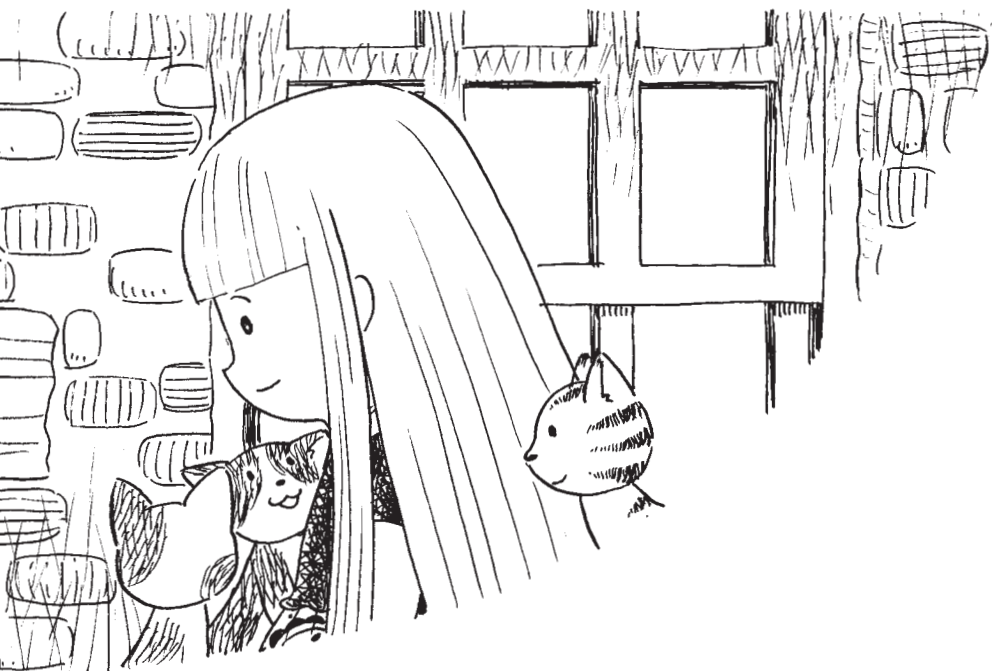
“ใช่ๆ ฉันได้ยินมาว่าจะมีเขาวงกตกระຈักกับหมอดูด้วยนะ!”

เอพริลก็ดูจะอดใจรอไม่ไหวเหมือนกัน

“งานเทศกาล” คืองานเฉลิมฉลองที่จัดขึ้นเป็น
เวลาสองวันในหมู่บ้านแห่งนี้ทุกปี ภายในงานจะมี
หมอดูที่ตระเวนดูดวงผู้คนทั่วงาน มีเต็นท์กิจกรรม
สนุกๆ และร้านขายขนมมากมาย

“แล้วร้านสายไหมจะมาเปิดด้วยไหมนะ ฉันคง
ทนไม่ได้ ถ้างานเทศกาลไม่มีสายไหม!”

เอพริลเพิ่งย้ายมาที่นี่ไม่นานจึงยังไม่เคยไปงาน
เทศกาลฤดูร้อนประจำหมู่บ้านมาก่อน จาเรตต์
พยักหน้าหงึกๆ ให้เอพริล

“มีแน่นอนจ๊ะ เอพริล แล้วยังมีร้านขายของ
ของคนในหมู่บ้านด้วยนะ ร้านขายเนย คุณก็ทำเอง
กับผักสดด้วย ร้านพวกนี้จะเรียงรายอยู่เต็มลานหญ้า
กว้างเลยละ”

ร้านเหล่านี้ต่างก็เป็นร้านเล็กๆ ที่ออกร้านได้ด้วย
โต๊ะเพียงตัวเดียว คนที่จะมาเปิดร้านขายของคือ
ชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้ แค่เป็นคนที่อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้าน ไม่ว่าใครก็เปิดร้านที่งานเทศกาลได้

“มิน่าละ ตอนนี้อยู่ในหมู่บ้านถึงได้คึกคักขนาดนี้”

เอพริลพูดอย่างประทับใจ จู่ๆ ชูก็ลุกพรืด

“ใช่แล้วละ! พวกเรามาเปิดร้านกันเถอะ!”

“เปิดร้านหรือ! มีแค่พวกเราโดยไม่มีผู้ใหญ่
นะหรือ”

เอพริลถามอย่างนั้น แต่ก็พูดใหม่ทันทีเมื่อหัน
มองจาเรตต์

“อืม ชู เรามาเปิดร้านกันเถอะ! ขนาดจาเรตต์
ยังดูแลร้านคนเดียวได้เป็นอย่างดีเลย ถ้าเราช่วยกัน
ก็ทำได้แน่ๆ”

ชูชะโงกตัวมามองหน้าจาเรตต์ที่เบิกตาโตด้วย
ความตกใจ

“มาเปิดร้านด้วยกันนะ จาเรตต์ ฉันอยากทำอะไรพิเศษ ๆ สักอย่างด้วยกันสามคนในช่วงปิดเทอมฤดูร้อนนะ”

เมื่อจาเรตต์ได้ยินอย่างนั้นก็พยักหน้าตอบรับหลายครั้ง

เนื่องจากทั้งคู่คุณแม่และจาเรตต์ต้องออกเดินทางไปทั่วโลกด้วยกัน เธอจึงไม่เคยอาศัยอยู่ที่ใดที่หนึ่งเป็นเวลานานเลย ชูกับเอพริลจึงเป็นเพื่อนกลุ่มแรกของเธอ เพียงแค่คิดว่าจะได้เปิดร้านกับเพื่อนทั้งคู่ จาเรตต์ก็ใจเต้นแรงตึกตัก

“แล้วเราจะขายอะไรล่ะ”

“ก็ต้องมาช่วยกันคิดไงล่ะ!”

แสงแดดยามบ่ายส่องวาบเข้ามาในครัว ขาเก้าอี้ทั้งสามที่ขยับเข้าหาโต๊ะพร้อมกันเสียดสีกับพื้นไม้เกาจนทำให้เกิดเสียงดังกังวานไปทั่วห้องครัว ราวกับเป็นเสียงของระฆังแจ้งเตือนการเริ่มต้นของแผนการ